

give den rigtige kortvarige hjælp. Men så heller ikke mere.

I andre tilfælde er det allerede fra første færd oplagt, at der bliver behov for hjælp i en længere periode. Her er det vigtigt, at myndigheden tidligt i forløbet – sammen med den, som det handler om – foretager en nøjere vurdering og kortlægning af problemer og muligheder.

Visitationen ved første henvendelse fra en borger skal således på engang tage hensyn til

- * at mange sociale sager er enkle i den forstand, at ansøgeren kun i kort tid har brug for hjælp, og
- * at det i andre tilfælde er vigtigt at sætte tidligt ind i de alvorligere sager.

Der er altså brug for, at visitationen ikke er unødigt ressourcekrævende i forhold til de enkle sager samtidig med, at de alvorligere tilfælde tidligt samles op. For at sikre dette, foreslås der i § 7, en regel om, at senest efter 8 uger skal kommunen eller amtskommunen have foretaget en kvalificeret helhedsvurdering af situationen. Der henvises herved til bemærkninger til § 7.

Princippet om en første kvalificeret vurdering senest efter 8 uger skal være generel for alle de sociale love. Reglerne om, hvordan kommuner senere skal følge op i sagerne, vil fremgå af de enkelte sociale love, fx i lov om aktiv socialpolitik, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel m.v.

3.4. Helhedsvurdering

Det er af stor betydning, at hjælpen tilrettelægges ud fra en samlet vurdering af borgerens situation. Derfor foreslås det i § 5, at kommunen og amtskommunen skal behandle ansøgninger om hjælp bredt og ikke kun i forhold til den konkrete form for hjælp, som en borger har søgt om.

Bestemmelsen betyder således, at myndigheden skal behandle sagen ud fra andre muligheder, selv om en borger ansøger om en bestemt form for hjælp. I en række tilfælde vil det naturligvis ikke være aktuelt at gennemgå samtlige muligheder. Hvis en person ansøger om et konkret hjælpemiddel, fx et høreapparat, er det oplagt, at det, som myndigheden skal undersøge, er, om ansøgeren opfylder betingelserne for et hjælpemiddel. Det samme vil være tilfældet, hvis en person søger om hjælp til forsørgelse, og der ikke er noget, som tyder på, at pågældende har andre problemer end ledighed. I sådanne tilfælde skal kommunen ikke overveje andre muligheder. Kommunen behøver således ikke at dokumentere dette yderligere.

Men søger en person om hjælp til forsørgelse, og er der andre problemer end ledighed, kan sagen stille sig anderledes. Kommunen kan ikke nøjes med at

behandle en ansøgning om førtidspension i forhold til reglerne i lov om social pension. Kommunen skal også se på andre muligheder for at løse behov for hjælp, fx i forhold til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik: aktivering, revalidering, skånejob med tilskud og førtidspension.

Det kan i visse tilfælde betyde, at der vil gå en vis tid med at få sagen afklaret, inden kommunen kan træffe beslutning om, hvorvidt behovet for hjælp til forsørgelse muligvis bedre afhjælpes ved tilbud om revalidering eller måske et tilbud om et skånejob.

Her følger det af forslaget til § 7, at kommunen senest efter 8 uger har pligt til at tage stilling til, i hvilken retning hjælpen skal gå. Skal der sættes på uddannelse og hjælp til revalidering? Eller er ansøgerens situation sådan, at der ikke er en rimelig udsigt til, at uddannelse vil forbedre ansøgerens chancer for at forsørge sig selv?

Hvis kommunen mener, at der skal arbejdes på at få afklaret mulighederne for revalidering, vil der være tale om en afgørelse, der kan indbringes for det sociale nævn.

3.5. Oplysning om andre muligheder for hjælp

Myndigheden skal så vidt muligt også oplyse borgeren om de muligheder for hjælp, der findes uden for eller i tilknytning til den offentlige hjælp.

Det kan fx være rådgivning i statsamtet vedrørende familieretlige sager eller skifteretten vedrørende gældssanerung.

Det kan også være hjælp fra frivillige sociale organisationer, foreninger og andre, som borgeren skønnes at kunne modtage hjælp fra i den konkrete situation. I andre tilfælde kan borgeren få glæde af, at der samarbejdes med en boligforening eller en virksomhed.

3.6 Oplysninger, der er nødvendige for at afgøre sagen

I §§ 10 til 12 fastsættes regler, der drejer sig om at skaffe oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelserne. Der er – med sproglige justeringer – tale om at videreføre regler, som findes i bistandsloven, lov om social pension m.v.

Det gælder med hensyn til, at en ansøger har pligt til at medvirke til at få de nødvendige oplysninger frem (§ 10), at en myndighed kan kræve, at andre myndigheder eller personer giver oplysninger (§ 12), og at man har pligt til at oplyse om ændringer, der har betydning for hjælpen, når man modtager hjælp (§ 11).

Det understreges i § 12, at også når en myndighed efter reglerne har ret til uden samtykke at skaffe oplysninger fra andre, skal myndigheden forsøge at få